

แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของ
เจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิด
เกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี: กรณีศึกษาการกระทำ
ความผิดฐานฉ้อโกงทางออนไลน์

**Guidelines for addressing problems and obstacles of
Technology Crime Suppression Division Officers:**

A case study of online fraud offences

กรจักร มาตรศรี¹ & ธรรมวิทย์ เทอดอุดมธรรม¹

Korachat Matsri & Thamavit Terdudomtham

Corresponding author: bameeyok.smile1994@gmail.com

Received: 06/09/65 Revised: 28/09/65 Accepted: 28/09/65

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษารูปแบบอาชญากรรม
เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงทางออนไลน์ 2) ศึกษาปัญหาและ
อุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการ
กระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่เกี่ยวกับการกระทำ
ความผิดฐานฉ้อโกงทางออนไลน์ และ 3) เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาและ
อุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการ
กระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่เกี่ยวกับการกระทำ
ความผิดฐานฉ้อโกงทางออนไลน์ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์
ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 10 คน

¹ คณะอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยรังสิต

ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบอาชญากรรมเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงทางออนไลน์ที่พบบ่อยมากที่สุด คือ การหลอกซื้อซื้อขายของออนไลน์ ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงทางออนไลน์ มี 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความล่าช้าในการรวบรวมพยานเอกสารจากหน่วยงานภายนอก 2) ด้านการตรวจสอบข้อมูล IP Address ของผู้กระทำความผิด 3) ด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจฯ 4) ด้านรูปแบบการกระทำความผิดที่มีความซับซ้อน และ 5) ด้านบทบัญญัติ และการลงโทษ โดยเสนอแนะแนวทางการแก้ไข มี 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการแสวงหาความร่วมมือระหว่างองค์กรฯ 2) ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและทักษะในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจฯ 3) ด้านการบังคับใช้กฎหมายและเพิ่มบทลงโทษ และ 4) ด้านการรณรงค์ป้องกันและให้ความรู้กับประชาชน

คำสำคัญ: ปัญหาและอุปสรรค; อาชญากรรมทางเทคโนโลยี; ฉ้อโกงออนไลน์

Abstract

The objectives of this study are 1) to identify the patterns of online fraud offences, 2) to examine problems and obstacles that Technology Crime Suppression Division (TCSD) officers have encountered in their work related to online fraud offences, and 3) to propose a guideline for addressing those problems for TCSD officers

investigating online fraud offences. A qualitative research method was employed to collect data through in-depth interviews with a total of 10 key informants.

According to research findings, it was found that the most prevalent pattern of online fraud is an online shopping scam. There were five aspects of the problems and obstacles that the TCSD officers encountered in their investigation on online fraud offences, including 1) the delay of documentary evidence collection from external agencies, 2) IP address identification for offender tracking, 3) the work efficiency of TCSD police officers, 4) the complexity of online fraud offences, and 5) legislation and punishment. Therefore, this research recommended four aspects of guidelines to help address the problems and obstacles, including 1) inter-agency cooperation and collaboration, 2) the development of technological knowledge and skills for TCSD officers, 3) law enforcement and more severe punishment, and 4) prevention campaign and awareness-raising for the public.

Keyword: problems and obstacles; technology crime; online fraud

บทนำ

ปัจจุบันผู้คนในสังคมส่วนใหญ่มีวิถีการดำเนินชีวิตที่ได้รับการพัฒนา มากขึ้น เนื่องจากปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ในการขับเคลื่อนของ สังคมที่มีมาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีที่มีความ ล้ำสมัย ที่ไร้ขีดจำกัดในการสื่อสารมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้เกิดความ สะดวกสบาย มีความรวดเร็ว สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีในวงกว้างได้ง่าย อีกทั้ง วิกฤติการณ์สถานการณ์โรคระบาด Covid-19 ที่เกิดขึ้นทั่วโลกในปัจจุบัน ส่งผล ให้เกิดผลกระทบกับธุรกิจทั้งองค์การในภาครัฐและเอกชน ทำให้ต้องเกิดการ ปรับตัวเพื่อให้สามารถดำเนินกิจการภายใต้สถานการณ์ที่ไม่ปกติได้ จึงทำให้เกิด ช่องทางออนไลน์ ซึ่งเป็นแพลตฟอร์มสำคัญที่อำนวยความสะดวกให้กับผู้บริโภค ผู้ประกอบการธุรกิจ องค์การต่างๆ ให้สามารถเข้าถึงระหว่างกันในรูปแบบสินค้า และบริการได้อย่างสะดวกรวดเร็ว และปลอดภัย ในส่วนมาตรการเว้นระยะห่าง ทางสังคม ส่งผลให้พฤติกรรมของผู้บริโภคเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน และมีแนวโน้มว่าจะเป็นไปอย่างต่อเนื่องในอนาคต

จากสถานการณ์โรคระบาด Covid-19 ในปัจจุบัน จึงทำให้พฤติกรรม ของผู้คนในสังคมจำเป็นที่จะต้องใช้ช่องทางออนไลน์เป็นอย่างมาก แต่ในทาง กลับกันช่องทางของเทคโนโลยีที่ซับซ้อน กลายเป็นช่องว่างให้ผู้กระทำความผิด ที่แฝงตัวเข้าไปใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ ในการประกอบอาชญากรรมในหลากหลาย รูปแบบ และก่อให้เกิดมูลค่าความเสียหายอย่างมหาศาลในวงจรรัฐกิจและ เป็นภัยคุกคามระดับชาติ โดยกลไกทางออนไลน์ในสังคมปัจจุบันมีอยู่ หลากหลายประเภท อาทิ การหลอกลวงหรือหลอกลวงผ่านการใช้งานบัญชีอีเมล การแอบ อ้างเป็นบุคคลต่างๆ การหลอกลวงจะโอนเงินหรือส่งของให้เหยื่อ การโฆษณา

ปล่อยเงินกู้ในระบบ การแอบอ้างเป็นบุคคลต่างๆ หลอกให้เหยื่อโอนเงินให้ การขอเลขที่บัญชีเงินฝากเป็นที่พักเงิน การหลอกให้ร่วมลงทุน และการหลอกซื้อ-ขายของออนไลน์ เป็นต้น จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้ ถือว่าเข้าข่ายความผิดฐานฉ้อโกง เนื่องจากตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 บัญญัติไว้ว่า “หลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง และโดยการหลอกลวงดังว่านั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม ทำ ถอน หรือทำลาย เอกสารสิทธิ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานฉ้อโกง...” (ประมวลกฎหมายอาญา, 2560) แต่เมื่อมีการใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการกระทำความผิด จึงกลายเป็น “การฉ้อโกงทางออนไลน์”

ตารางที่ 1 สถิติการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงทางออนไลน์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562-2564

ปี (พ.ศ.)	จำนวนผู้มาแจ้งความ (ราย)	มูลค่าความเสียหาย (บาท)
ปี 2562	1,015	145,234,335
ปี 2563	1,097	235,555,588
ปี 2564	1,096	169,968,118

หมายเหตุ: ข้อมูล ปี พ.ศ. 2564 เป็นการเก็บสถิติข้อมูล ถึงวันที่ 3 มกราคม 2565

ที่มา: กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี, 2565

เมื่อเกิดความเสียหายจากการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงออนไลน์ ผู้เสียหายส่วนใหญ่จะเดินทางเข้ามาแจ้งความกับกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.) เนื่องจากมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบกรณีดังกล่าว จึงทำให้จำนวนคดีเข้ามามาก แต่ด้วยกระบวนการทางการสืบสวนและสอบสวนทางคดีออนไลน์ที่มีความซับซ้อนและมีขั้นตอนมาก จึงทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นอย่างมาก

ดังนั้น การศึกษาในครั้งนี้จะเป็นการสะท้อนปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงทางออนไลน์ในทุกมิติ โดยทำการศึกษาการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงทางออนไลน์ ซึ่งสามารถนำข้อเสนอแนะแนวทางในแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ไปปรับใช้อย่างเร่งด่วน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ให้มีทักษะความรู้ความเชี่ยวชาญ เท้าทันต่อเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพที่ยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

1) เพื่อศึกษารูปแบบอาชญากรรมเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงทางออนไลน์

2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงทางออนไลน์

3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงทางออนไลน์

ระเบียบวิธีการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

ใช้รูปแบบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร และใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งการออกแบบเครื่องมือในการสัมภาษณ์ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านอาชญาวิทยา

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

โดยการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) จำนวนทั้งสิ้น 10 คน ใช้การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบมีจุดมุ่งหมายของการศึกษาเป็นหลัก (Purposeful Selection) พิจารณาจากคุณสมบัติเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี โดยแบ่งเป็น 1) ระดับผู้บังคับบัญชาที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงออนไลน์ ซึ่งมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในสายงานไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน และ 2) ระดับผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐาน

ห้องออนไลน์ ซึ่งมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในสายงานไม่ต่ำกว่า 3 ปี จำนวน 7 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลแบบ การพรรณนาวิเคราะห์ และการวิเคราะห์ข้อมูลและเนื้อหา

การตรวจสอบความน่าเชื่อถือ

ผู้ศึกษาใช้วิธีการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบและตรวจสอบความแน่นอนของข้อมูลโดยนำแนวคิดและ ทฤษฎีต่างๆ ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่มีความแตกต่างในด้านเวลา สถานที่ มาเปรียบเทียบว่าเป็นไปในทิศทางเดียวกันและเหมือนกันหรือไม่ และ นำมาสรุปให้เกิดความสอดคล้องกัน เพิ่มเติมประเด็นที่มีความสำคัญ ให้เกิด ความครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

รูปแบบอาชญากรรมเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงทางออนไลน์

ปัจจุบันรูปแบบอาชญากรรมมีการพัฒนาและปรับตัวให้สอดคล้องกับ สถานการณ์ในการใช้ชีวิตของผู้คนในสังคมเช่นกัน ในคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางเทคโนโลยี มักจะสร้างตัวตนปลอมเพื่อเป็นการอำพรางตัวตนที่แท้จริง ที่สร้างความซับซ้อนในการสืบสวน สอบสวน เป็นอย่างมาก ซึ่งรูปแบบอาชญากรรมเกี่ยวกับความผิดฐานฉ้อโกงทางออนไลน์ ที่พบมากที่สุด ในสถานการณ์ปัจจุบัน คือ “การหลอกซื้อขายของออนไลน์” โดยผู้กระทำความผิด

มักจะใช้ตัวตนปลอม หรือปลอมเป็นบุคคลอื่นในการลงทะเบียน เพื่อลงขายสินค้าในแพลตฟอร์มนั้น นำรูปสินค้าที่เป็นกระแสนิยม สินค้าที่มีมูลค่าสูง ซึ่งเป็นรูปที่สามารถหาได้โดยทั่วไป หรือไปนำรูปสินค้าของผู้อื่นที่ลงขายจริงมาลงขายในแพลตฟอร์มของตนเอง โดยมักจะตั้งราคาขายที่ถูกและมีราคาต่ำกว่าราคาท้องตลาด และจะสร้างยอดรีวิวสินค้าปลอมเพื่อให้ผู้ซื้อนั้นเกิดความน่าเชื่อถือ เมื่อผู้เสียหายหลงเชื่อ ไม่ตรวจสอบ ก็จะโอนเงินไปยังบัญชีปลายทาง ผู้ขายก็จะเงี้ยบหายไปไม่สามารถติดต่อได้อีก โดยผู้กระทำความผิดจะกระทำการดังกล่าวต่อไปกับผู้เสียหายอื่น ๆ จนทำให้เกิดความเสียหายรวมเป็นมูลค่าจำนวนมาก ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ หทัยชนก พิมพะกุล (2562) ที่พบว่า สาเหตุหลักของการตกเป็นเหยื่อในคดีฉ้อโกงซื้อขายออนไลน์ ได้แก่ 1) ราคาสินค้าที่ถูกกว่าปกติ 2) ความไว้วางใจในร้านค้าออนไลน์ไม่ตรวจสอบ และ 3) การรู้ไม่เท่าทันกลโกงออนไลน์ ปัจจุบันมีผู้ที่ตกเป็นเหยื่อเป็นจำนวนมากขึ้น ซึ่งรูปแบบในคดีฉ้อโกงซื้อขายออนไลน์พบบ่อยมากที่สุด

โดยพฤติการณ์กระทำความผิดฐานฉ้อโกงออนไลน์มีความสอดคล้องกับทฤษฎีปกตินิสัย (Routine Activity Theory) (Cohen & Felson, 1979) ซึ่งมีองค์ประกอบการเกิดขึ้นของอาชญากรรมอยู่ 3 ประการ ได้แก่ 1) ผู้กระทำความผิดมีความสามารถและทักษะในการใช้เทคโนโลยีในการสร้างความน่าเชื่อถือให้ผู้เสียหายหลงเชื่อได้ง่าย 2) ผู้เสียหายรู้ไม่เท่าทันกลโกงที่ได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบสินค้าและเทคนิคในการขายอยู่ตลอดเวลา ซึ่งส่งผลให้ไม่ตรวจสอบที่มา รวมไปถึงหลักฐานการยืนยันตัวตนของผู้กระทำผิดให้รอบคอบเสียก่อน ซึ่งส่งผลให้กลายเป็นเหยื่อที่ไม่สามารถป้องกันตนเองได้ 3) แพลตฟอร์มการซื้อขายของออนไลน์ในปัจจุบันยังคงพบช่องว่างทางเทคโนโลยีที่

ทำให้ผู้กระทำความผิดสามารถหลีกเลี่ยงผู้เสียหาย โดยส่วนใหญ่ไม่ได้มีการตรวจสอบว่าผู้ขายสินค้านั้นเป็นความจริงที่มีการยืนยันตัวตนอย่างถูกต้องจากระบบ โดยเป็นพฤติกรรมที่ได้ผ่านกระบวนการตัดสินใจมาอย่างรอบคอบในการเลือกที่จะลงมือกระทำความผิดและเห็นชอบกับการกระทำละเมิดทางกฎหมายนั้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association Theory) โดย ซัทเธอร์แลนด์ (Sutherland, 1947) ซึ่งการกระทำความผิดย่อมเกิดจากแรงจูงใจ แรงกระตุ้น ในการประกอบอาชญากรรม จากการที่ผู้กระทำความผิดคิดว่าเป็นการกระทำที่ถูกจับกุมยาก ไม่มีตัวตนที่ชัดเจน มีการใช้เทคโนโลยีที่เป็นทักษะเฉพาะในการอำพรางตัวตน การสร้างรูปแบบกลโกง ในการหลอกลวงที่ซับซ้อน ซึ่งต้องอาศัยความชำนาญ ระยะเวลาที่มีความต่อเนื่องในการกระทำความผิด เพื่อที่จะได้แสวงหาประโยชน์จากทรัพย์สินของผู้เสียหายได้เป็นจำนวนมาก อีกทั้งยัง สอดคล้องกับทฤษฎีการตัดสินใจเลือกอย่างมีเหตุผล (Rational Choice Theory) (Becker, 1976) ซึ่งผู้กระทำความผิดย่อมเลือกที่จะกระทำความผิด โดยเล็งเห็นผลถึงความเป็นไปได้ผลของการกระทำความผิดนั้นก่อนแล้วว่าจะสามารถหลอกเอาเงินจากผู้เสียหายได้ง่าย และสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) (Akers, 1985) ซึ่งอธิบายไว้ว่าพฤติกรรมอาชญากรรมหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้นเกิดจากกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมจากการสังมพฤติกรรมได้จากสื่อทางสังคมต่าง ๆ เนื่องด้วยรูปแบบอาชญากรรมฉ้อโกงทางออนไลน์นั้นปรากฏมากยิ่งขึ้นในช่วงการระบาดของโรคโควิด-19 จึงเป็นเหตุที่ทำให้พฤติกรรมอาชญากรรมซึมซับไปอย่างต่อเนื่อง ทำให้ลงมือประกอบอาชญากรรมดังกล่าวได้ง่าย

ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยีเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงทางออนไลน์

1) ด้านความล่าช้าในการรวบรวมพยานเอกสารจากหน่วยงานภายนอก เมื่อผู้เสียหายดำเนินการแจ้งความร้องทุกข์ เจ้าหน้าที่ตำรวจจะดำเนินการสืบสวน สอบสวน เพื่อสืบค้นหาพยานหลักฐานในการประกอบสำนวนคดี โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจจะดำเนินการออกหมายเพื่อขอข้อมูลจากหน่วยงานภาคเอกชน อาทิ ธนาคาร ผู้ให้บริการโทรศัพท์ ผู้ให้บริการทางอินเทอร์เน็ต เจ้าของแอปพลิเคชัน เป็นต้น ซึ่งมีรูปแบบมาตรฐานในการให้รายละเอียดขั้นตอนในการขอข้อมูลที่มีความแตกต่างกัน รวมไปถึงหากเป็นเจ้าของแอปพลิเคชันที่มีบริษัทแม่ที่มีการจัดตั้งอยู่ต่างประเทศก็มักจะไม่ได้รับความร่วมมือ ไม่สามารถขอข้อมูลได้ทันที และผลทางกฎหมาย ที่มีผลกระทบต่อกรรวบรวมพยานเอกสารที่เกิดความล่าช้า มีผลต่อระยะเวลาในการค้นหาพยานหลักฐานที่น้อยเกินไป ก็อาจจะล่วงพ้นไปแล้วหรือใกล้จะครบ 90 วัน ข้อมูลที่ผู้ให้บริการเก็บรักษาไว้ จึงไม่สามารถที่จะหาพยานหลักฐาน ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 (มาตรา 26) ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ จึงส่งผลให้การขอพยานหลักฐานต่างๆ ดังกล่าว เกิดความล่าช้า และอาจจะทำให้ไม่ได้รับข้อมูลส่วนสำคัญในส่วนนี้ในการประกอบสำนวน เพื่อการนำไปสู่การจับกุมตัวผู้กระทำความผิดได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐวัฒน์ ศิริพงศ์วรรณ และพงษ์พิชญ์ ภักดีณรงค์ (2558) ที่พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ยังขาดการประสานงานร่วมกันระหว่าง

หน่วยงาน และมาตรการในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ให้สามารถดำเนินการป้องกันการกระทำผิดไปในทิศทางเดียวกัน

2) ด้านการตรวจสอบข้อมูล IP Address ของผู้กระทำผิด

การรวบรวมพยานหลักฐานข้อมูลที่ได้จากหมายเลข IP Address นั้น อาจจะไม่เพียงพอระบุถึงตัวผู้กระทำผิดที่แท้จริงได้ เป็นผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตมีหลายบุคคลแต่จดทะเบียนเพียงคนเดียว ไม่ได้มีการยืนยันตัวตนลงทะเบียนกับแพลตฟอร์มหรือปลอมประวัติอีเมลในการลงทะเบียน เป็นต้น จึงเกิดความยุ่งยาก และมีกระบวนการที่ซับซ้อนในการสืบค้นหาพยานหลักฐานดังกล่าว ซึ่งต้องใช้เทคโนโลยี ความเชี่ยวชาญเฉพาะ และใช้ระยะเวลาในการตรวจสอบทำให้เกิดความล่าช้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชูพัฒน์ ศิริพิงศ์วรรณ และพงษ์พิษณุ ภักดีณรงค์ (2558) ที่พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจพิสูจน์อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ขาดอุปกรณ์เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพซึ่งส่งผลต่อการดำเนินการตรวจพิสูจน์อาชญากรรมคอมพิวเตอร์

3) ด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

มีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนในการพัฒนาศักยภาพ ทักษะ และความเชี่ยวชาญ ให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงาน ด้วยการเพิ่มจำนวนบุคลากรด้วยการคัดสรรผู้มีความรู้ความสามารถเข้ามาเพื่อดำรงตำแหน่งในสายงานที่ขาดแคลน พร้อมทั้งการพัฒนาเทคโนโลยี อาทิ ฐานข้อมูลกลาง สำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อให้สามารถสืบค้นข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว เพื่อให้สามารถรองรับกับรูปแบบอาชญากรรมที่เป็นการกระทำผิดฐานฉ้อโกงทางออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชูธรรณ์ เดชสกุล (2563) ที่

พบว่า ประเด็นเรื่องปัญหาในกระบวนการยุติธรรม เกิดจากเจ้าหน้าที่ขาดความรู้ ความชำนาญ มีเจ้าหน้าที่ที่รองรับไม่เพียงพอ และความยากในการรวบรวม พยานหลักฐานซึ่งต้องแสวงหาจากหน่วยงานภายนอกและภาคเอกชน จึงควรมี มาตรการปรับปรุงในส่วนที่เป็นปัญหา โดยการสร้างความรู้ความชำนาญให้แก่ เจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม

4) ด้านรูปแบบการกระทำความผิดที่มีความซับซ้อน

ส่งผลให้เกิดช่องว่างในการกระทำความผิดเกิดความล่าช้าในการรวม พยานหลักฐาน ซึ่งการก้าวให้เท่าทันรูปแบบการกระทำความผิดทางเทคโนโลยีที่ เปลี่ยนแปลงนั้น ต้องอาศัยความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะของเจ้าหน้าที่ ตำรวจเป็นอย่างมาก จำเป็นต้องมีพัฒนาในด้านต่างๆ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เท่าทันและเรียนรู้รูปแบบของการกระทำความผิดฐาน ฉ้อโกงทางออนไลน์อย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างแนวทางการป้องกัน ปรามปราม และ ยับยั้งการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงทางออนไลน์ในทุกรูปแบบให้มีแนวโน้มลด น้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ (2559) ที่ พบว่า พนักงานสืบสวนสอบสวนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจประเด็นการ สืบสวนสอบสวนอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ในประเด็นที่กว้าง การคัดสรร บุคลากรเข้าสู่ระบบและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การสร้างเสริมความรู้ด้าน อาชญากรรม คอมพิวเตอร์อย่างต่อเนื่อง การศึกษาอบรมก่อนการ ปฏิบัติงาน หรือการอบรมระหว่างการทำงาน ที่เป็นหัวใจสำคัญในการสืบสวนสอบสวน อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ และการจัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อช่วยในการสืบสวน สอบสวนอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ในระดับผู้เชี่ยวชาญ

5) ด้านบทบัญญัติ และการลงโทษ

บทบัญญัติทางกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนั้น ยังไม่มีความเด็ดขาดเพียงพอที่จะยับยั้งให้ผู้กระทำผิดเกิดความเข็ดหลาบหรือหลาบจำ เนื่องจากมีโทษที่ไม่หนักและไม่ครอบคลุมการทำความผิด อีกทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจมีอำนาจหน้าที่เพียงแค่นี้ประมวลกฎหมายอาญานั้น ซึ่งเป็นความผิดอาญาแผ่นดินที่ยอมความได้ แต่หากจะฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายคืนจะต้องดำเนินการฟ้องร้องเอาผิดกับผู้ทำความผิดตามประมวลกฎหมายแพ่งเอง ด้วยมีค่าใช้จ่าย และขั้นตอนที่มาก ผู้เสียหายหลายกรณีจึงเลือกที่จะไปแจ้งความ จึงทำให้ผู้ทำความผิดเลือกที่จะทำความผิดซ้ำๆ โดยไม่เกรงกลัวกฎหมายแต่อย่างใดอีกต่อไป อีกทั้งบทบัญญัติทางกฎหมายยังไม่ครอบคลุมไปถึงผู้มีส่วนร่วมในกระทำความผิดทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐพัฒน์ ศิริพงศ์วรธนะ และพงษ์พิชญ์ ภัคคีณรงค์ (2558) ที่พบว่า ด้านนโยบายเกี่ยวกับอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ของไทยภาครัฐไม่มีนโยบายที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ด้านกฎหมายอาญาที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่สามารถใช้ดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ได้ครอบคลุมในทุกกรณี

แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยีเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงทางออนไลน์ มีดังนี้

1) ด้านการแสวงหาความร่วมมือระหว่างองค์การ

เป็นสิ่งจำเป็นในการเอื้ออำนวยในเรื่องข้อมูลสำคัญในการรวบรวมพยานหลักฐาน คือ การได้รับความร่วมมือจากองค์การหรือหน่วยงานเอกชนไม่ว่าจะเป็นองค์การภายในประเทศหรือต่างประเทศ ควรจะต้องได้รับการอำนวยความสะดวกในเรื่องข้อมูลกับเจ้าหน้าที่หน้าที่ตำรวจอย่างเร่งด่วนรวดเร็วตลอด 24 ชม. และเปิดกว้างในเรื่องความร่วมมือในด้านข้อมูลให้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งควรสร้างมาตรการและข้อกำหนดกฎเกณฑ์ในการตรวจสอบและยืนยันข้อมูลผู้ใช้บริการอย่างเคร่งครัด และสามารถนำข้อมูลนั้นมาตรวจสอบได้ทันที ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพัฒน์ ศิริพงษ์วรรณ และพงษ์พิชญ์ ภักดีณรงค์ (2558) ที่พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ยังขาดการประสานงานร่วมกันระหว่างหน่วยงาน ซึ่งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการดูแลป้องกันปัญหาอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ควรมีการประชุมหารือร่วมกัน เพื่อกำหนดบทบาทหน้าที่ และมาตรการในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ให้สามารถดำเนินการป้องกันการกระทำความผิดไปในทิศทางเดียวกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ กุลนิเทศ (2557) ที่พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสร้างความสัมพันธ์กับต่างประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่รวดเร็วกว่าประเทศไทย เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมไซเบอร์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสร้างเครือข่ายพันธมิตร ซึ่งจะช่วยให้การรวบรวมพยานหลักฐาน ข้อเท็จจริงต่างๆ ที่ยุ่งยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้น

2) ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและทักษะในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

เนื่องจากกระทำความผิดฉ้อโกงออนไลน์ในปัจจุบันมีจำนวนปริมาณคดีที่มากขึ้น ประกอบกับรูปแบบอาชญากรรมที่มีความยุ่งยากซับซ้อน จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาเครื่องมือทางเทคโนโลยีในการสืบสวน สอบสวน และการหาพยานหลักฐาน โดยควรจะมีฐานข้อมูลกลางสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการสืบค้นข้อมูล ในการหาพยานหลักฐานอันจะเชื่อมโยงไปถึงผู้กระทำผิดได้อย่างรวดเร็ว และทันสมัย อีกทั้งควรสรรหาและบรรจุเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยี เพื่อถ่ายทอด พัฒนา ทักษะความรู้ และความเชี่ยวชาญ รวมไปถึงจัดอบรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้มากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องและเท่าทันสถานการณ์รูปแบบอาชญากรรมทางออนไลน์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ กุลนิตเทศ (2557) ที่พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดตั้งงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการตรวจพิสูจน์หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับคดีทางด้านอาชญากรรมทางไซเบอร์ที่มีความทันสมัย และให้ผลการตรวจพิสูจน์ที่ถูกต้อง แม่นนอน เพื่อลดระยะเวลาและปริมาณงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพัฒน์ ศิริพงษ์วรรณ และพงษ์พิเชฏ์ ภัคตินรงค์ (2558) ที่พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจพิสูจน์อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ขาดอุปกรณ์เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ ควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ (2559) ที่พบว่า กลไกด้านการคัดสรรบุคลากร ได้แก่ การคัดสรรบุคลากรเข้าสู่ระบบและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3) ด้านการบังคับใช้กฎหมายและเพิ่มบทลงโทษ

ควรจะต้องมีการปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับสถานการณ์รูปแบบอาชญากรรมออนไลน์ให้มากยิ่งขึ้น การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดเด็ดขาดมากยิ่งขึ้น จะเป็นการช่วยตัดวงจรการกระทำความผิดได้อีกในระดับหนึ่ง ที่จะทำให้ผู้กระทำความผิดเกิดความเกรงกลัว เช็ดหลาบ อาทิจ การอายัดทรัพย์สินเพื่อนำไปชดใช้ให้กับผู้เสียหาย เป็นต้น รวมถึงเพิ่มบทลงโทษทางกฎหมายอาญาให้ครอบคลุมทั้งผู้กระทำความผิด ผู้ร่วมกระทำความผิด ผู้สนับสนุน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชวุฒิกุล กิ่งเกษร (2564) ที่พบว่า ควรมีการปรับปรุงนโยบายและการบังคับใช้กฎหมายให้สอดคล้องกับสถานการณ์อาชญากรรมทางเทคโนโลยี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ หทัยชนก พิมพะกุล (2562) ที่พบว่าแนวทางการป้องกันการตกเป็นเหยื่อในคดีฉ้อโกงซื้อขายออนไลน์ ต้องมีการกำหนดนโยบายไปถึงกฎหมายที่ขาดการบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาดและจริงจัง และสอดคล้องกับการวิจัยของ ณิชวุฒิกุล ศิริพงษ์วรรณ และพงษ์พิชญ ภัคดิณรงค์ (2558) จากข้อเสนอแนะที่ได้การวิจัย กล่าวโดยสรุปไว้ว่า การดำเนินคดีเกี่ยวกับอาชญากรรมคอมพิวเตอร์นั้น ในเรื่องของการบังคับใช้กฎหมายควรต้องปรับตัวบทกฎหมายให้เข้ากับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น

4) ด้านการรณรงค์ป้องกันและให้ความรู้กับประชาชน

แนวทางให้การแก้ไขปัญหาที่ยั่งยืนโดยการรณรงค์ป้องกันและให้ความรู้กับประชาชน ซึ่งควรปรับให้ทั่วถึงในทุกระดับตามบริบททางสังคม ภายใต้ในรูปแบบการสื่อสารที่สามารถเข้าถึงและเข้าใจได้ง่าย เพื่อให้ทราบถึงข้อเสียอันจะเกิดความเสียหายต่อตนเองและบุคคลอื่น มีสติไม่ประมาท ควรตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งที่มาที่ถูกต้อง ไม่หลงเชื่อโดยง่าย ตระหนี่ในทรัพย์สิน

ของตนเอง โดยอาจเริ่มจากสถาบันครอบครัว เพื่อเป็นการสร้างแรงกระตุ้น และเป็นภูมิคุ้มกันให้กับประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ กุลนิเทศ (2557) ที่พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสร้างความตระหนัก คือ การสังเกตการณ์กระทำความผิดที่เกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในสังคม หรือลักษณะความผิดที่เคยเกิดขึ้นในประเทศอื่น มาเป็นบทเรียนให้ศึกษา และเผยแพร่ความรู้ในการป้องกันแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ หทัยชนก พิมพะกุล (2562) ที่พบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญคือ ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการทางกฎหมาย ขาดความระมัดระวัง จึงทำให้เกิดคดีที่เพิ่มมากขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชฐรณ์ เดชสกุล (2563) ที่พบว่า โดยสาเหตุของปัญหาเกิดจากความโลภ ซึ่งทำให้เหยื่อขาดความยับยั้งชั่งใจและความระมัดระวัง ด้วยวิธีการประชาสัมพันธ์ให้รู้จักระวังภัยจากอาชญากรรมออนไลน์

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

ปัจจุบันการกระทำผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยีมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น อาทิ 1) การหลอกขอรหัสผ่านการใช้งานบัญชีอีเมล 2) โฆษณาแอปปล่อยเงินกู้นอกระบบ 3) การหลอกให้ร่วมลงทุน 4) การเปิดบัญชีม้า 5) แก๊งคอลเซ็นเตอร์ 6) แก๊งโรแมนซ์ สแกม 7) แยกไลน์ยืมเงิน เป็นต้น ซึ่งกลายเป็นปรากฏการณ์ที่สร้างความเสียหายรวมเป็นมูลค่าจำนวนมาก โดยพบรูปแบบการกระทำผิดบ่อยที่สุด คือ การกระทำผิดฐานฉ้อโกงออนไลน์ โดยอยู่ในรูปแบบของการหลอกซื้อขายของออนไลน์มากที่สุด เนื่องจากพฤติกรรมความต้องการในการบริโภคสินค้าเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ทำให้การ

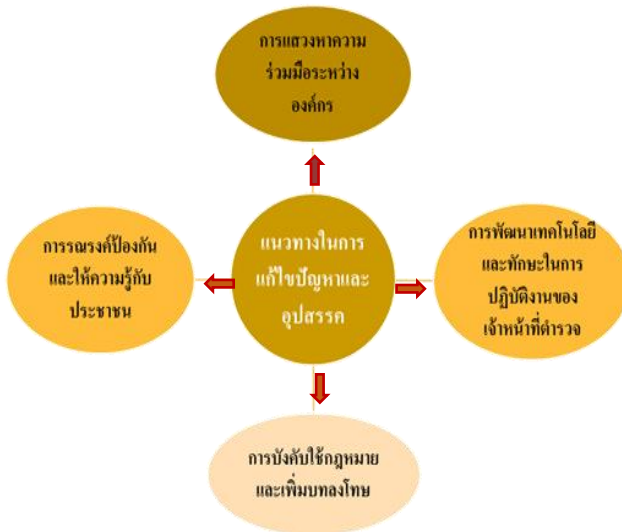
ซื้อขายสินค้าเข้าสู่ระบบออนไลน์มากยิ่งขึ้น ส่งผลให้จำนวนปริมาณคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงออนไลน์มากขึ้นตามลำดับ

จากสาเหตุดังกล่าวจึงส่งผลให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยีจากกรณีศึกษาการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงทางออนไลน์ ในครั้งนี้พบว่ามียุทธศาสตร์หลัก 5 ด้าน ดังนี้

รูปที่ 1 แผนภาพสรุปปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี: กรณีศึกษาการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงทางออนไลน์

จากปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงทางออนไลน์ที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค อันจะส่งผลให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นโดยการเพิ่มพูนศักยภาพ ประสิทธิภาพ และเข้มแข็งให้ครอบคลุมทุกมิติมากยิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการบริการและอำนวยความสะดวกธรรมชาติให้แก่ประชาชนสูงสุด โดยมีประเด็นหลักที่สำคัญอยู่ 4 ด้าน ดังนี้

รูปที่ 2 แผนภาพสรุปแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี: กรณีศึกษาการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงทางออนไลน์

ดังนั้น จากการศึกษาเรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี: กรณีศึกษาการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงทางออนไลน์ พบว่ายังคงมีปัจจัยในด้านต่างๆ ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้นที่ยังคงเกิดปัญหาที่สะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยต่างๆ ที่มีมา โดยหากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังคงไม่ร่วมมือกันแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืนแล้ว จะส่งผลให้อัตรานวนโหม้ออาชญากรรมทางเทคโนโลยีโดยเฉพาะการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงออนไลน์เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเรื่องความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ ในการบำบัดทุกข์บำรุงสุข การอำนวยความสะดวกความยุติธรรม และจะส่งผลกระทบต่อกับระบบกระบวนการยุติธรรมไทย สังคม และเศรษฐกิจ อย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทางนโยบาย

1) ภาครัฐ ควรเพิ่มบทบัญญัติทางกฎหมายทางแพ่งและทางอาญาให้ครอบคลุมเพื่อปิดช่องว่างในการกระทำความผิด และเพิ่มบทลงโทษเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยีให้เกิดความเด็ดขาด และรุนแรง เพื่อให้ผู้กระทำความผิดเกิดความเข็ดหลาบ อาทิ การอายัดทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดทางเทคโนโลยี การลงโทษผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางเทคโนโลยี เป็นต้น

2) ภาครัฐ ควรมีการกำหนดกฎหมายเพิ่มเติมในเรื่องการยืนยันลงทะเบียนในแพลตฟอร์มออนไลน์ โดยขึ้นตรงกับกระทรวงพาณิชย์ ถ้าหากไม่

ลงทะเบียนให้ถือว่าเป็นความผิด ซึ่งจะทำให้มีข้อมูลกลางที่สามารถตรวจสอบ และเก็บเป็นข้อมูลทางสถิติได้

3) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรมีการประชาสัมพันธ์กับประชาชนเชิงลึก ให้การรณรงค์ป้องกันการเกิดอาชญากรรม โดยเฉพาะการฉ้อโกงออนไลน์ และสามารถเข้าถึงประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ทุกสถานะอาชีพ ทุกพื้นที่ ให้เหมาะสมกับบริบทการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชนในสังคมไทย

2. ข้อเสนอแนะทางปฏิบัติ

1) ควรสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรทั้งทางภาครัฐและเอกชน รวมไปถึงหน่วยงานภาคเอกชนของต่างประเทศ เพื่อประสานข้อมูลในการสืบสวน สอบสวน และรวบรวมพยานหลักฐานให้เกิดความสะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ภายใน 24-48 ชั่วโมง

2) ควรพัฒนาเทคโนโลยีที่อำนวยความสะดวกให้เรื่องข้อมูลให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ผู้ปฏิบัติงานให้มากขึ้น อาทิ ระบบฐานข้อมูลกลางในการสืบค้นข้อมูลการกระทำความผิดทางเทคโนโลยี เป็นต้น

3) ควรพัฒนาทักษะ ความรู้ และความเชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยีอยู่เสมอในทุกระดับ เพื่อให้การปฏิบัติงานมีมาตรฐานให้ทัดเทียมกับนานาชาติเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับสถานการณ์อาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นทั่วโลก อาทิ การอบรมจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางเทคโนโลยี การศึกษาแนวทางการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจใน

ประเทศต่าง ๆ สร้างความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางด้านการสืบสวน สอบสวน ความรู้เฉพาะทางเกี่ยวกับเทคโนโลยี ระหว่างหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นต้น

4) ควรสรรหา และเปิดรับบุคลากรที่มีความรู้ ทักษะ และความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านเทคโนโลยี สร้างแรงจูงใจ ค่าตอบแทน สวัสดิการที่คุ้มค่า เพื่อให้เข้ามาดำรงตำแหน่งในกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี เพิ่มขึ้นจนเต็มอัตรา

5) เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงานควรตระหนักรู้ และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ให้เกิดความ เท่าทันต่อรูปแบบอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่มีความซับซ้อน อีกทั้งยังมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการกระทำความผิดอยู่ตลอดเวลา

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในประเด็นของการรณรงค์ป้องกันการกระทำความผิดทางเทคโนโลยีที่มีอยู่ในปัจจุบันประสบความสำเร็จหรือไม่ หรือยังคงมีปัจจัยในด้านใดที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการรณรงค์ป้องกันการกระทำความผิดทางเทคโนโลยี

2) ควรมีการศึกษาทางด้านกฎหมายและนโยบายในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางเทคโนโลยีว่ามีปัญหาและอุปสรรคในด้านใดที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ที่นำไปสู่การปฏิบัติของ เจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ที่ยังไม่เกิดประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี. (2565). *สถิติเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงออนไลน์*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- ณัฐวัฒน์ ศิริพงษ์วรรณะ และพงษ์พิชญ์ ภักดีณรงค์. (2558). การพัฒนางานด้านการตรวจพิสูจน์อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกรมสอบสวนคดีพิเศษ. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต*, 3(11), 85-93.
- ณัฐวุฒิ กลิ่นเกษร .(2564). แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานบริการประชาชนของเจ้าหน้าที่กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี. *วารสารอาชญาวิทยาและสังคมศาสตร์*, 3(1), 76-89.
- ณัฐธรณ์ เดชสกุล .(2563). *ปัญหาการฉ้อโกงซื้อขายสินค้าทางอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย*.งานประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2563. หน้า 1141-1151.
- ณรงค์ กุลนิเทศ. (2557). *รูปแบบและมาตรการแก้ปัญหาอาชญากรรมไซเบอร์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2560. (2560). *ราชกิจจานุเบกษา*, 134(32ก), 51-70.
- สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ, กองวิจัย. (2559). *การวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการสืบสวนและสอบสวน ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการรับมือกับอาชญากรรมคอมพิวเตอร์*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

หทัยชนก พิมพะกุล. (2562). สาเหตุของการตกเป็นเหยื่อในคดีฉ้อโกงซื้อขายออนไลน์. ใน การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 3 “Graduate School Conference 2019”. หน้า 792-800.

Akers, R. L. (1985). *Deviant behavior: A social learning approach* (3rd ed.). Belmont, CA: Wadsworth.

Becker, G. S. (1976). *The economic approach to human behavior*. Chicago: University of Chicago Press.

Cohen, L. E. and Felson, M. (1979). Social change and crime rate trends: A routine activity approach. *American Sociological Review*, 4(44), 588–608.

Sutherland, E. H. (1947). *Principles of Criminology* (4th Ed.). Philadelphia: J. B. Lippincott.